

L'euro fa 20 anys: balanç clarament positiu

Amb la pesseta i el Banc d'Espanya la crisi financera de 2008 hauria estat molt pitjor. L'euro ha comportat més avantatges que inconvenients per a la nostra economia

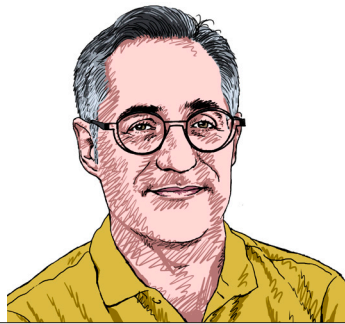
L'euro ha fet vint anys i el seu aniversari ha passat quasi desapercebut. Podem fer l'exercici d'imaginar quines haurien estat les conseqüències de no haver-lo tingut, especialment en els darrers deu anys.

Amb la pesseta i sota la direcció del Banc d'Espanya, probablement la inflació s'hauria disparat per sobre dels dos dígits de creixement anual i també, per tant, els tipus d'interès de la pesseta haurien superat el 10% (van ser a Espanya del 15% en 1990): per mantenir el poder adquisitiu del diner els tipus d'interès han de ser més grans que la inflació. Una alta inflació és equivalent a un gran impost per als més pobres i, si supera uns quants anys els dos dígits de creixement, arruïna les classes populars i les classes mitjanes.

També amb la pesseta la crisi de les caixes d'estalvi per la seva gran exposició al sector immobiliari, estimulada pels governs d'Aznar, s'hauria estès probablement al conjunt del sistema financer espanyol.

El BCE, en canvi, ha mantingut la inflació baixa i ha generat estabilitat de preus. L'euro ha estat una moneda forta en els mercats de divises, fet que ha permès absorbir grans increments de preus de matèries primeres sense generar inflació.

El BCE també ha fet front amb èxit a especulacions financeres: en 2012 Mario Draghi va generar grans pèrdues als especuladors que apostaven contra l'euro amb el seu famós *whatever it takes* ("faré el que calgui per salvar l'euro"). La política monetària de l'euro, inspirada en el Bundesbank, és independent dels governs i s'ha mantingut al marge dels seus capricis.

RAMON TREMOSA

A Catalunya els resultats de l'euro són evidents: ha afavorit intercanvis comercials i inversions internacionals. En 1998 Catalunya va exportar per valor de 32.000 M€ (equivalent al 23% del PIB català de 1998) i en 2018 ha exportat per valor de 71.000 M€, equivalent al 33% del PIB català de 2018, assolint màxims històrics (i això sense corredor mediterrani!).

L'aeroport de Barcelona ha superat en 2018 els 50 milions de passatgers (16 milions el 1998) i ja és el sisè d'Europa en tràfic, amb un creixement del 10% anual en vols intercontinentals des de 2010. El port de Barcelona en 2018 ha assolit 65 milions de tones i 3,5 milions de contenidors TEU (al 1998 van ser de 24 i 1,1 milions respectivament).

En inversions internacionals Catalunya és un dels principals països europeus re-

ceptors: hi ha comptabilitzades unes 8.600 multinacionals. Per al *Financial Times* Catalunya ha estat la millor regió europea del sud del continent per invertir-hi en 2016 i en 2018. Gràcies a la internacionalització creixent de Catalunya, Barcelona ja figura en el Top-10 en molts rànquings mundials (la cinquena millor ciutat del món per a *The Spectator Index*).

La dependència comercial de Catalunya amb relació al mercat espanyol s'ha reduït força: del 62% de 1999 al 36% de 2018 (Pol Antràs, *Nota d'Economia*, 104). Pau Albert Vilalta afirma que, per al període 2000-2016, Catalunya manté la quota d'exportacions de béns al món i la millora a dins de la UE: "Això és força excepcional atesa l'evolució del comerç mundial".

No tot són flors i violes: ni la governança política de l'euro ni la unió bancària no s'han completat (els països del nord bloquegen el fons de garantia de dipòsits europeus). L'euro ja no permet les devaluacions amb què històricament els països del sud recuperaven competitivitat i ha fet aflorar un xoc cultural evident amb els països del nord, més eficients i més acostumats a les devaluacions internes (reducció de costos de producció via increments de productivitat, que permeten increments salarials).

També l'euro, si bé ha permès convergència econòmica entre països, ha generat divergència entre regions d'un mateix país per manca de reformes, fet que alimenta debats sobre la seva irreversibilitat. Malgrat tot això, però, el balanç em sembla clarament positiu.

Eurodiputat independent pel PDeCAT